

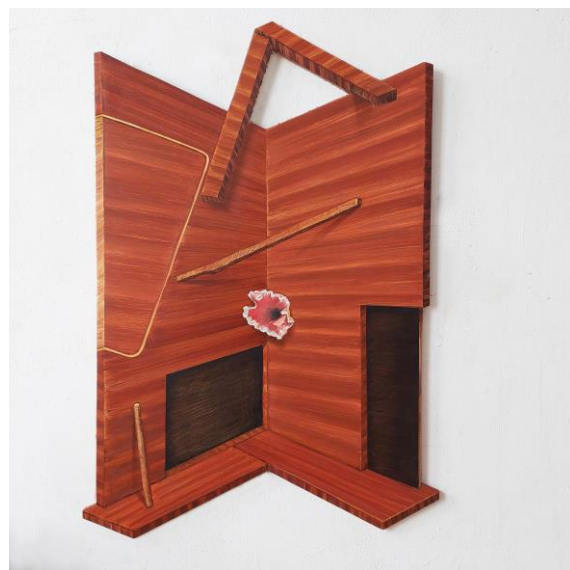

Jan Mioduszewski & Cornelis Norbertus Gijsbrechts. *Co się komu podoba*

26.04.2023. godz. 18.00 – spotkanie z artystą Janem Mioduszewskim. Wstęp wolny, wejście na wydarzenie do Zamku Bramą Senatorską od Pałacu Ślubów, plac Zamkowy 6.

Głównym tematem obrazów **Jana Mioduszewskiego** są iluzjonistyczne przedstawienia mebli. Od 2002 r. artysta pracuje pod szyldem fikcyjnej firmy *Fabryka Mebli* i tworzy dzieła, które uczyniły go swego rodzaju portrecistą designu. Relacja „człowiek – przedmiot” pozostaje także główną osią jego *nieruchomych performansów*, podczas których używa kostiumów i włącza swoje ciało w całość instalacji wykreowanych w galeriach. We wszystkich tych działaniach Mioduszewski łączy tropy modernistycznej sztuki awangardowej z XVII-wiecznym malarstwem typu *trompe l'oeil* (oszukanie oka). W szczególnym dialogu pozostaje zwłaszcza z twórczością **Cornelisa Norbertusa Gijsbrechtsa**, jednego z malarzy, który go fascynuje. W kolejnej odsłonie cyklu *Klucz w Zamku*, zestawiamy zatem obraz Mioduszewskiego *Część szafki z dziurą w kształcie lejka* z 2020 r. z *Trompe l'oeil ze skrzypcami, przyborami malarskimi i autoportretem* z 1675 r. tego właśnie flamandzkiego artysty.

Obie z tych specyficznych martwych natur nie są jedynie popisem mistrzostwa w opanowaniu optycznej iluzji. To kompozycje wciągające widza w grę intelektualną, kiedy bowiem nasze oko i głowa nie odróżniają tego, co namalowane od tego co realne, to w istocie obraz stawia nas w samym centrum zagadnienia atotematyzmu sztuki. Czym ona jest i czemu służy? Odpowiedzi na podobne pytania, podnoszone już przez starożytnych, redefiniują kolejne epoki. W barokowych martwych naturach idea *vanitas* zmieszana z symboliczno-erudycyjną warstwą alegoryczną przeznaczoną dla ówczesnych kolekcjonerów-humanistów była jednocześnie hedonistyczną przyjemnością oka. A czym są współczesne prace Mioduszewskiego i o czym do nas mówią? Ich wielopoziomowa narracja, podobnie jak XVII-wieczne „zabawki optyczne”, może bawić swoim dowcipem, zaskoczyć perfekcją wykonania i formalnym konceptem. To także opowieść o PRL-owskiej „meblo-sklejce”, polemika z modernistyczną „formą wynikającą z funkcji”, to eksperyment malarski oddzielający płamę barwną od płaskiej powierzchni, a w końcu cierpki komentarz do kapitalistycznych realiów, sugerujący oparcie strategii artystycznej na komunikowaniu o własnej wytwórczości językiem ekonomicznym i oznaczeniu „jednoosobowej firmy” mianem „fabryki”. To narracja sztuki o sztuce ale także o współczesności i to bardziej, niż mogłoby się nam na pierwszy rzut oka wydawać. Sam artysta zaś podpowiada *Maluję z czułością i wyrafinowaniem coś bardzo prozaicznego... sobowtóry mebli (...)* *Obraz jako mebel – to stwierdzenie jest ironiczne i złośliwe wobec malarstwa, także odrobinę smutne.*

Cornelis Norbertus Gijbbrechts lub Gysbrechts – ur. ok. 1640 w Antwerpii, zm. po 1675 w Kopenhadze. Flamandzki malarz okresu baroku specjalizujący się w martwej naturze. Czynny w latach 1659-75. Ok. 1660 został mistrzem w Antwerpii. Pracował w Niemczech i Danii. Od 1668 był malarzem dworu w Kopenhadze. Najbardziej charakterystyczne jego dzieła należą do gatunku trompe l'oeil, często o charakterze wanitatywnym, wywołując pełne złudzenie rzeczywistości.

Jan Mioduszewski (ur. 1974). Studia artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi (1994-1996), następnie w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1996-1999), gdzie zetknął się ze Zbigniewem Gostomskim, malarzem i aktorem teatru Cricot2 Tadeusza Kantora. Nauczyciel akademicki na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie kieruje Pracownią Kompozycji. Profesor ASP ze stopniem doktora habilitowanego. W latach 2016-2020 prodziekan Wydziału Malarstwa. Ponadto profesor uczelni w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie. Opublikował książki z zakresu struktur wizualnych, o strukturze i budowie obrazu: *Inna Formuła Obrazu*, Warszawa 2014 (współredakcja; wraz z prof. Jackiem Dyrzyńskim) oraz *Jastrzębowski. Rekonstrukcja. O programie Kompozycji Brył i Płaszczyzn Wojciecha Jastrzębowskiego. Próba odtworzenia metodyki nauczania*, Warszawa 2016 (redakcja). Stażysta Fundacji Balthusa w Rossiniere w Szwajcarii w 2005 roku. Najistotniejsze wystawy w ostatnich latach: 2022, „Wstrząśnij i zmieszaj”, Galeria Entropia, Wrocław, indywidualna; 2021, „Artykuły dekoracyjne”, Galeria Biała, Lublin, zbiorowa; 2018, „Lust der Täuschung, von Antiker Kunst bis zur virtual Reality”, Kunsthalle München, zbiorowa; 2014, „Zbieractwo i łowiectwo” galeria lokal_30, Warszawa, indywidualna; 2014 „Twisted Entities – Zeitgenössische polnische Kunst”, Museum Morsbroich, Leverkusen, zbiorowa. Prace artysty znajdują się w kolekcjach polskich i zagranicznych.

Klucz w Zamku – cykl spotkań na żywo z polskimi artystkami i artystami w przestrzeni ekspozycyjnej Zamku. Podczas wydarzenia wybrane dzieło sztuki współczesnej, zestawione z muzealną kolekcją, wchodzi z nią w ciekawy i intrygujący dialog, ujawniając nieoczywiste na pierwszy rzut oka związki, inspiracje, zapożyczenia z minionych epok. To propozycja dla miłośników sztuki współczesnej, ale i tej dawnej, bo kluczem do zrozumienia „dzisiaj” jest „wczoraj”, także w sztuce. Spotkania prowadzi historyczka sztuki Monika Przyppkowska / Zamek Królewski w Warszawie (mprzypkowska@zamek-krolewski.pl)

Pokaz obrazu Jana Mioduszewskiego *Część szafki z dziurą w kształcie lejka*, olej na płycie MDF, 94 × 66 cm, 2020, 12 kwietnia – 10 maja 2023 r. Galeria Arcydziel

EDUKACJA

EDUKACJA

